

8° Philol. 21 11: 2

BVCOLI
CA P. VERGI
LII MARONIS.

Adiectis Scholijs Phil. Mel.

Norimbergæ apud Io. Petreium.

Benedictina Cuppa a proprio nomine in vestigio

*O ut saltem h. b. n.
ut h. b. n. ut ad
m. n. h. b.*

Univ. Bibl.
München

90

PVB·V·M.

BYCOLICA, ECLOGA PRI-

MA. TITYRVS.

Melibæus, Tityrus,

^{virenti astra} ^{sub umbra}
Tityre, tu patule reuabās sub tegmine **Propositio**

^{folijs} ^{lati patulio}
fagi, ^{folijs} ^{ulano}
Syluestrem tenui Musam ^{hanc} meditaris

^{Manu} ^{folijs} ^{horatius}
aena. ^{Manu} ^{folijs} ^{horatius}
Nos patrie fines ^{Interpretatio} dulcia inquitimus

^{amphora} ^{patulio}
Nos patriam fugimus, tu Tityre lentus in umbra
Barmosam resonare doces; Amaryllidas yluas.

^{Angust}
Ti. O Melibœe, Deus nobis hæc ocia fecit. ^{fabulato} ^{reboam} ^{anno}

^{Angust} ^{altare}
Nanq; erit ille mihi semper Deus, illius arane ^{Carmina de amica}
Sape tunc nostris ab ouilibus imbuet agnus. ^{videtur}

^{colore} ^{folijs}
Ille me serrare boues, ut cernis, et ipsum
Ludere, que uelle calamo permisit agresti.

^{folijs} ^{folijs} ^{folijs}
Me. Non equidem inuideo, miror magis undiq; totis
Viq; adeo turbatur agris, emipsei apellas ^{alij protenus longe a pa}

^{folijs} ^{folijs}
Protinus eger ago, hanc etiam uix, Tityre, duco. **Gemelli,**
Hic inter densas corylos modo nanq; gemellos, **spes gregi.**

^{folijs} ^{folijs}
Spem gregis, abs filice in nuda conuixa reliquit.
Sape malum hoc nobis, (si mens non letia fuisset)

^{folijs} ^{folijs}
De celo tactas memini prædicare quercus. **Amplifica**
tio ab omni

Non dicitur bellus sicut

TITYRVS.

Sepe sinistra qua praedixit ab ilice cornix.
 Sed tamen iste Deus, qui sit, da Tyric nobis.
 T. Urbem, quam dicunt Romam, Meliboe putam,
 Stultus ego huic nostrae similem, quo sepe solemus
 Pastores ouium teneros depellere foetus
 Sic canibus atulos similes, sic matribus haedos
 Noram, sic paruis componere magna solebam.
 Verum haec tantum alias inter caput extulit urbes,
 Quantum lenta solet inter uburna cupressi.
 M. Et quae tanta fuit Romam tibi causa uidentem
 T. Libertas, quae sera tamen respexit incertem,
 Candidior postquam tonidenti barba cadebat,
 Respexit tamen, et longa post tempore uenit.
 Amaryllis Postquam in nos Amaryllis habet, Galateae reliquit.
 Roma. Ga Nans; (fatebor enim) dum me Galateae tenebat.
 latea, Man Nec spes libertatis erat, nec cura peculi.
 tua. Quamuis multa meis exiret uictima septis,
 Pinguis et ingratum premeretur iaculus urbi,
 Non unquam grauis ere domum mihi dextra redibat
 M. Mirabar, quid moesta Deos, Amarylli, uocares,
 Cui pendere sua patereris in arbore poma,
 Gratula. Tityrus hinc aberat, ipse iste Tityre pinus,
 tur tam le. Ipsi te fontes, ipsa haec arbuta uocabant.
 tos succes= T. Quid facerem? neque seruitio me exire licebat,
 sus. Nec tam praesentes alibi cognoscere diuos.
 Hic illum uidi iuuenem, Meliboe, quot annis

q. haec beneficia in
to r. u. l. u. b. i.

periphrasis agri
r. u.

Collatio
bucolica.

Interrogatio

Amaryllis
Roma. Ga
latea, Man
tua.

Apo
pe

no. Jos à ru
ris amoeni=
tate.
Gratula.
tur tam le.
tos succes=
sus.

cosuis angul

Jovis

ECLOGA PRIMA.

His senos cui nostra dies altaria fumant.
 Hic mihi responsum primus dedit ille petenti,
 Pasce ut ante, boues pueri, submitte tauros.
 M. Fortunate senex, ergo tua rura manebunt,
 Et tibi magna satis, quamuis lapis omnia nudus
 Limosoq; palus obducit pascuatunco,
 Non infueta graueis tentabunt pabula foetas,
 Nec mala quicini pecoris contagia ledent.
 Fortunate senex, hic inter flumina nota,
 Et fontes sacros frigus captabis opacum.
 Hinc tibi, quae semper uicino ab limite sepes
 Hobletis apibus, florem de pasta salicti,
 Sepe leui somnum suadebit, mire susurro.
 Hinc alta sub rupe anet frondator ad auras.
 Nec tamen inter caerauce, tua aura, palumbes,
 Nec gemere aëria cessabit turtur ab ulmo.
 Ante leucis ergo pascentur in ethere cerui,
 Et freti destituent nudos in litore pisces,
 Ante pererratis amborum sinibus exul,
 Aut Ararim, P. Arthus bibet, aut Germania Trigrim.
 Quam nostrorum illius labatur pectore uultus.
 M. At nos hinc alij silientes ibimus Apheros,
 Pars Sathiam, et rapidum Cres euenimus Oaxem.
 Et penitus toto diuisos orbem Britannos, ad anglos
 Et nunquam patrios longo post tempore fines
 Pauperis et turguri congestum effite pulmen.

Descriptio
 ruris Ver-
 gilianae &
 commenda-
 tionis.

Inire somnum
 sub flostum egerit

Gratia qua
 rependit p
 restitutis
 agris, et lib-
 bertate. Synthesis

P. Arthus bibet

A 3

Post

TITYRVS.

Apositio

Post aliquot, mea regna uident, mirabar aristas.

Impiushæc tam cuncta noualia miles habebit

Barbarus has segetes? en quo discordia ciues

Exclama= Perduxit miseris? en queis confestim agros?

tio aduer= Inserunt Melibæe, puros, pone ordine iuites.

sus bellum Item e, quondam foelix pecus, ite apelle,

auile. Non ego uos post hæc uiridis proiectus in aniro

Dumos appendere procul de ruppe uidebo.

Carmina nulla canam, non me pascente, apelle

Florentem cythifum, & salias carpebis amaras.

T. Hic tamen hanc mecum poteris requiescere noctem

Fronde super uiridi sunt nobis mitia poma,

Castaneæ molles, & pressi copia lactis.

Etiamsumma procul uillarum culmina fumant,

Maioresq; cadunt altis de montibus umbræ.

Videtur

hæc ecloga

continere

Poete que

rimoniam,

q; parum

gratiosus

apud Aug.

esset.

Propositio

ααδδς à tē

pore.

ECLOGA II.

Alexis.

Formosum pastor Corydon ardebat Alexim,

Delicias domini, nec quid speraret habebat.

Tantum inter densas umbrosa cacumina fagos

Asidue uenibat, ibi hæc incondita solus Corydon

Montibus, & syluis studio iactabat inani.

O crudelis, Alexi, nihil mea carmina curas,

Nil nostri miserere, mori me deniq; cogis,

hanc aruarum

uulgo

Præterea

Præterea

Barbarus

Barbarus

Barbarus

Exclama=

Perduxit

miseris?

en queis

confestim

agros?

tio aduer=

Inserunt

Melibæe,

puros,

pone ordine

iuites.

sus bellum

Item e,

quondam

foelix

pecus,

ite apelle,

auile.

Non ego

uos post

hæc

uiridis

proiectus

in aniro

Dumos

appendere

procul

de ruppe

uidebo.

Carmina

nulla

canam,

non me

pascente,

apelle

Florentem

cythifum,

& salias

carpebis

amaras.

T. Hic tamen

hanc

mecum

poteris

requiescere

noctem

Fronde

super

uiridi

sunt

nobis

mitia

poma,

Castaneæ

molles,

& pressi

copia

lactis.

Etiamsumma

procul

uillarum

culmina

fumant,

Maioresq;

cadunt

altis

de montibus

umbræ.

Circa locutio in uulgo notis.

Corsum angustum

uulgum

Carpebis

uoluntate

Formosum pastor Corydon ardebat Alexim,

Delicias domini, nec quid speraret habebat.

Tantum inter densas umbrosa cacumina fagos

Asidue uenibat, ibi hæc incondita solus Corydon

Montibus, & syluis studio iactabat inani.

O crudelis, Alexi, nihil mea carmina curas,

Nil nostri miserere, mori me deniq; cogis,

Nam

ECLOGA II.

Nunc etiam pecudes umbras, & frigora captant.
 Nunc virides etiam occultant spineta lacertos.
 Thestylis & rapido fessis messoribus aestu,
 Allia, serpillumq; herbas contundit olentes.
 Ati mecum raucis, tu adumrae vestigia lustro,
 Sole sub ardentibus resonant arbusta cicadis.
 Nonne fuit satius, tristeis Amaryllidis iras,
 Atq; superba patida fastidia, nonne Menalcamae,
 Quamuis ille niger, quamuis tu candidus esses.
 O formose puer, nimium ne crede colori,
 Alba lignstra cadunt, uacua nigra leguntur.
 Despectus tibi sum, neq; qui sim quaeris, Alexi,
 Quam diues pecoris niuei, quam lactis abundans.
 Mille meae Stalidis errant in montibus agnae,
 Lac mihi non estate nouum, non frigore deficit.
 Canto, quae solitus, si quando armenta uocabat
 Amphion Dircaeus in Acteo Aracyntho.
 Nec sum adeo infirmus, nuper me in littore uidi,
 Cum placidum uentis staret mare, non ego Daphnim
 Iudice te metuam, si nunquam fallat imago.
 Quantum libeat mecum tibi sordida rura,
 Atq; humiles habitare casas, & figere aruos,
 Haedorumq; gregem iuridi compellere hibisco.
 Mecum unquam in syluis imitabere, Panam canendo.
 Pan primus salamos, cera coniungere plures
 Instituit, Pan ait at oues, ouiumq; magistras.

Increpatio
 q. satius fu-
 isset priori
 bus amori-
 bus per-
 frui.
 Ab opibus.

Amphion
 Poeta fuit,
 qui concie-
 nit saxa, ut
 coirent in
 moenia, ita
 Thebas co-
 ditas esse.

Aracynthus mons in Actia

ALEXIS.

Nec te poeniteat, calamo triuisse labellum.

Hæc eadem ut sciret, quid non faciebat Amyntas?

Amplificat
studium musi
Est mihi disparibus septem compacta cicutis

Fistula, Damoetas dono mihi quam dedit olim,

Et dixit moriens: te nunc habet ista secundum.

Dixit Damoetas, invidit stultus Amyntas.

Prætere ad duo nec tuta mihi ualles reperti.

Capreoli, sparsis etiam nunc pellibus albo,

Bina die sic cantiovis ubera, quos tibi seruo.

Iam pridem à me illos abducere Testylis orat,

Et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra.

Huc ades, o formose puer, tibi lilia plenis

Ecce serunt Nymphæ calathis, tibi candida Nais

Pallentes uiolas, & summa papaueræ carpens,

Coacerua= Narcissum, & florem iungit bene olentis anethi,

Tum casia, atq; alijs intermixtis suauibus herbis,

Mollia luteola pingit uania caltha.

Ipsæ ego canalegam tenera lanugine mala,

Non dubium Castaneasq; nuces, mea quas Amarulis amabat.

est quæ A= Addam cerea pruna, & honos erit huic quoq; pomo.

lexim Au= Et uos, o lauri, arcam, & tunc proxima Myrte,

gustum ue= Sic posite, quoniam suaves misceatis odores.

lit intelli= Rusticus es Corydon, nec munera curat Alexis.

gi, Iolam Nec si muneribus, certes, concedat Iolas.

bonum ci= Eheu quid uolui misero mihi? floribus austrum

uem. Perditus, & liquidis immisi fontibus apros.

Elm. frons f...
Pintan. lund. B...
7. may
goeban...
pro...
fops...
pea...

Voluptate...
S. Augustinus
Quem

ECLOGA SECVNDA.

Quem fugis ab demens? habitarunt dii quoque sylvas,
 Dardaniusque Paris, Pallas quas condidit arces,
 Ipsa colat, nobis placeant ante omnia sylvae.
 Torua te ena lupum sequitur, lupus ipse capellam.
 Florentem cytisum sequitur lasciuia capella.
 Te Corydon o Alexi. Trahit sua queneque uoluptas.
 Aspice, aratra iugo referunt suspensa iuueni.
 Et sol crescenteis decedens duplicat umbras.
 Metamenerurit amor: quis enim modus adsit amoris?
 Ah Corydon, Corydon, quae te dementi accepit?
 Semperputat a tibi frondosa uitis in ulno est.
 Quintu aliquid saltem potius, quorum indiget usus,
 Viminibus, mollisque paruas detexere iunco.
 Inuenies alium, si te hic fastidit Alexi.

Rursus hor-
tatur Alex-
im ut se re-
damet ab
exemplo.

Ἰμφοῶντες
ἰσχυρῶς

Castigatio

Argumentum
ab utili.

ECLOGA III. PALÆMON,
MENALCAS, DAMOE-
TAS.

Dic mihi, Damoeta, cuium pecus? an Melibœi?
 D. Non: uerum Agonis, nup mihi tradidit Agō.
 M. Infelix oisemper ouis pecus, ipse Neeram
 Dum fouet, ac me sibi praestitit illa, ueretur,
 Hic alienus oueis custos bis mulget in hora,
 Et succus pecori, & lac subducitur ignis.
 D. Parcius ista uiris, tamen obijcienda memento.

Ex Theo-
crito sum-
pta, & ad
imitatiōem
Græcā scri-
pta est hæc
Ecloga.

to die obliq. in la g. ubi g. m. g.

PALAMON.

Novimus ^{comparatio obliqua} qui te transversa tuentibus hircis,

Et quo ^{quasi pignus} sed faciles Nymphas erisere, sacello!

M. Tum credo ^{Nymphas} cum me arbustum uidere Myconis,

Atq; mala uites incidere falce nouellas.

D. Aut hic ad ueteres fagos, cum Daphnidis arcum

Fregisti, & calamos, quæ tu peruerse Menalæ.

Et cum uidisti puero donata dolebas,

Et si non aliquam nocuisses, mortuus esses.

M. Quid domini facient, audent cum talia fures?

Non ego te uidi Damonis, pessime, caprum

Excipere insidijs, multum latrante Lysesca?

Et cum clamarem, quod nunc se proripit ille?

Tityre, coge pecus, tu post carecta latebas.

uenit, qui D. An mihi cantando uictus non redderet ille,

aliquid di- Quem mea carminibus meruissent fistula caprum?

cunt quod Si nescis, meus ille caper fuit, & mihi Damon

nihil ad re Ipse fatebatur, sed reddere posse negabat.

facit. M. Cantando tu illum? haud unquam tibi fistula cæra

n eos con- Iuncta fuit? non tu in triuijs indocte solebas

uenit. Bar Stridenti miserum stipula disperdere carmen?

paros nimi D. Vis ergo inter nos, quid possit uterq; uicissim

rum & in- Experiamur? ego hanc uitulam, (ne forte reages,

dictos, qui Bis uenit ad mulctram, binos alit ubere fetus)

uicquid fa Depono, tu dic mecum quo pignore certes?

uunt, in- M. De grege non ausim quicquam deponere tecum,

empestiue Est mihi nanq; domi pater est iniusta nouera,

gunt.

Bis

Turgia.

frequentu
a ad nox
ad mains

pa no cui q
q q p r i t

In eos con-

uenit, qui

aliquid di-

cunt quod

nihil ad re

facit.

n eos con-

uenit. Bar

paros nimi

rum & in-

dictos, qui

uicquid fa

uunt, in-

empestiue

gunt.

Et an so dunt
Vna In sa alpa
pa uel fissa

et in farsa
et in farsa
et in farsa

ECLOGA TERTIA

Bisq; die numerant ambo pecus, alter & hœdos.

Verum id, quod multo tute ipse fatebere maius,

(Insanire libet quoniam tibi) pocula ponam

pagina, coelatum diuini opus Alcimedontis, Certamē.

Lenta quibus toro facili super addita iuris,

Diffusos hederæ uesit pallente cor ymbos.

In medio duo signa, Conon, & quis fuit alter,

Archime-

Descripsit radio totum qui gentibus orbem,

des.

Tempora quæ messor, quæ curuus arator haberet?

Nec dum illis labra admoui, sed condita seruo.

D. Et nobis idem Alcimedoni duo pocula fecit,

Et molli circum est ansas amplexus Acantho,

Acanthus,

Orpheaq; in medio posuit, sylvasq; sequentes.

genus spi-

Nec dum illis labra admoui, sed condita seruo,

narum sem-

Si ad uitulam, spectas, nihil est quod pocula laudes.

per frondē

M. Nunq̄ hodie effugies, ueniam quocunq; uocaris,

tium.

Audiat hæc tantum uel qui uenit, ecce Palæmon.

Efficiam posthac ne quenquam uocæ laceffas.

D. Quin age, si quid habes, in me mora non erit ulla,

Nec quenquam fugio, tantum, uigane Palæmon.

Capraio Geneus

Sensibus hæc imis (res est non parua) repanas.

leas hanc iudic

P. Dicite quandoquidem in molli confedimus herba.

Et nunc omnis ager, nunc omnis parturit arbos,

Nunc frondens syluæ, nunc formosissimus annus.

Incipe Damocla, tu deniq; sequere Menalca.

Camœnæ

Alternus dicetis, amant alterna Camœnæ.

dictæ à ca

Ab nendo.

Malg pro pamo ^{malis vero}
prima ^{quod} ^{probo} ^{corripit}

PALEMON

D. Ab Ioue principium, Musa, Iouis omnia plena.

Ille colit terras, illi mea carmina cure.

M. Et me Phœbus amat, Phœbo sua semper apud me

Munera sunt lauri, & suave rubens Hyacinthus.

D. Malo me Galatea petiti lasa puella,

Amores. Et fugit ad salices, & se cupit ante uideri.

M. At mihi sese offert ultro meus ignis, Amyntas,

su Nottor ut iam sit canibus non Delia nostris.

D. Partamee Veneri sunt munera: namq; not aui

m, Vene. Ipse locum, acria quo congressere palumbes.

M. Quod potui, puero syluestri ex arbore lecta

Aurea mala decem mihi, cras altera mittam.

D. O quoties, & quæ nobis Galatea locuta est,

Partem aliquam uenti Diuum referatis ad aures.

M. Quid prodest, q. me ipse animo nō spernis, Amynta

Si dum tu sectaris apros, ego retia seruo?

D. Phyllida mitte mihi, meus est natalis, Iola.

Cum faciam uitula pro frugibus ipse uenito.

M. Phyllida, amo ante alias, nam me discedere sicuit,

Et longum formose uale uale inquit Iola.

D. Triste lupis stabulis, maturis frugibus umbres,

Arboribus uenti, nobis Amarylidis iræ

M. Duce satis humor, depulsis arbutus hœdis, Dis

Lenta salix foelo pecori, mihi solus Amyntas.

D. Pollio amat nostram, quamuis sit rustica, Musam.

Pierides uitulam, lectori pascite uestro.

Pollio

2006 Caponi
et profus
aliqui petre
malo

er avtavo

m Galate

m appel-

t.

8

6017
6018
6019

titio.

Centimens: pro
cento

Pierides ut
a pueria uenit
Elio. Et alicui
regione pascit
m.

Polliam hui
Quintilian
lib. 10. cap. 1
Hortensius lib. 1
terminus. O
prima

petere cornu
m. d. h. s. g. m. s. f. h. s. s.

ECLOGA TERTIA.

M. Pollio ^{scribit} et ipse ^{admiranda} facit noua carmina, pascite taurum. ^{polliani}

Iam cornu ^{trouat} petat, et pedibus qui spargat arenam. ^{sic fortis et}

D. Qui te Pollio amat, ueniat quote quoque gaudet, ^{non}

Mella ^{Velut} fluunt illi, ferat ^{facit} et rubus asper amomum, ^{floro} ^{fructu} ^{fructu} ^{fructu}

M. Qui Bauum non odit, amet tua carmina Moeui, ^{Taxat} ^{Poe}

Atque idem iungat uulpes, et mulgeat hircos. ^{tam} ^{quen-}

D. Qui legis flores, et humi nascentia fragra, ^{da} ^{qui} ^{ca-}

Frigidus, o pueri, fugite hinc, latet anguis in herba. ^{pere} ^{ausu}

M. Parcite oues, ^{nimum} ^{procedere} ^{non} ^{bene} ^{ripe}

Creditur, ipse aries, ^{etiam} ^{nunquam} ^{ueller} ^{asiccatur}. ^{uice}

D. Tityre, ^{pascite} ^s ^a ^{flumine} ^{reice} ^{capellas}.

Ipse, ubi tempus erit, omnes in fonte lauabo. ^{Apostro-}

M. Cogite oues, pueri, si lac ^{praeceperit} ^{est} ^{luc}

Vt nuper, frustra ^{pressabimus} ^{uber} ^a ^{palmis}. ^{pus.}

D. Eheu, quam pingui ^{macer} ^{est} ^{michi} ^{taurus} ⁱⁿ ^{aruo}.

Idem amor exitium est pecori, pecorisque magistro.

M. His certe neque amor ^{causa} ^{est}, uix ^{osibus} ^{herent}.

Nescio quis teneros ^{oculus} ^{michi} ^{fascinat} ^{agnos}. ^{Fascinare}

D. Dic quibus in terris ^{eris} ^{michi} ^{magnus} ^{Appollo} ^{uerbum}.

Treia pateat ^{caeli} ^{spacium} ^{non} ^{amplius} ^{ulnas}.

M. Dic quibus in terris ^{inscripti} ^{nomina} ^{regum}

Nascantur flores, et Phyllida ^{solus} ^{habeto}.

P. Non nostrum inter uos ^{stantas} ^{componere} ^{lites},

Et uita ^{tu} ^{dignus} ^{et} ^{hic}, ^{et} ^{quis} ^{quis} ^{amores}

Aut metuet dulcis, aut experietur ^{amaros}.

Claudite iam riuos, pueri, ^{sat} ^{prata} ^{biberunt}. ^{Clausula}

Ecloga rustica.

not. fact. 6. an. dim. eng.

POLLIO.

V. de lartantio lib. j. ECLOGA QVARTA.

Cap. 6.

POLLIO.

Propositio **S**telides Musae paulo maiora canamus.
Non omnes arbusta iuuant, humilesq; myrice,

Orditur à **S**i canimus sylvas, Syluae sint I consule dignae.

descriptio= **V**ltima Cum euenit tam arminis etas.

de tēporis, **M**agnus ab integro seclorum nascitur ordo.

eluti pu= **I**am redit et uirgo, redeunt Saturnia regna.

lica uoce **I**am noua progenies caelo demittitur alto.

estatum fa **T**u modò nascenti puero, quo ferrea primum

iat, Augu **D**efinet actota surget gens aurea mundo,

um nouū **C**asta faue Luana, diuus iam regnat Apollo.

ecli antho **T**eg; adeò decus hoc eui, te consule iubit,

em esse. **P**ollio, et incipient magni procedere menses.

Gemi **T**e duce, si qua manet sceleris uestigia nostri

natio. **I**rrua perpetuo soluent formidine terras.

Sinco. **I**lle Deum uitam accipiet, diuisq; uidebit

Diò foelam **P**ermittos Heroas, et ipse uidebitur illis,

Pacatumq; reget patrijs uirtutibus orbem.

urei secu- **A**ntibi prima puer nullo minuscula cultu

in cremē **E**rrantes hederas passim cum haccare tellus

cōfert cū **M**istaq; ridenti colocalia fundet a cantho.

cremen- **I**psae lacte domum referent distent a pelle

pueri. **V**bera, neq; magnos metuent armenta Leones.

Ipsa tibi blandos fundent lanabula flores.

Occia

Continentis pro contento.

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page.

ECLOGA QVARTA.

Occidet & serpens, & fallax herba ueniens

Occidet, Absirum vulgo nascetur amomum.

At simul Heroum laudes, & facta parentis

Iam legere, & que sit poteris cognoscere virtus.

Molli paulatim flavescent campis arista,

Inaultiq; rubens pendebit sentibus uua.

Et dura quercus sudabunt, roscida mella.

Paucatamen suberunt prisca uestigia fraudis,

Quę tentare Tethin ratibus, quę cingere muris

Oppida, quę iubeant telluri infundere sulcos.

Alter erit tum Tiphis, & altera quę uehat Argo

Delectos Heroas, erunt etiam altera bella

Atq; iterum ad Troiam magnus mittetur Achilles.

Hinc ubi iam firmata uirum te fecerit etas,

Cedet & ipsa marquetor, nec nauica pinus

Mutabit mercēs, omnis feret omnia tellus.

Non raltros patietur humus, non uinea salern.

Robustis quoq; iam tauris iuga soluet arator.

Nec uarios discet mentiri lana colores,

Ipse sed in pratis aries iam suauē rubenti

Murice, iam croceo mutabit ueller a luto.

Sponte sua sandix pascentes uestiet agnos.

Talia secla suis dixerunt arrite suis

Concordes stabili fatorum numine Paree.

Aggredere o magnos (aderit iam tempus) honores

Chara Deam soboles, magnum Iouis incrementum,

Adolescentia.

Luuentus

Peroratio.

Apostro

Aspice

paret dicitur super a pauca,
I contrarium quod uoluntati parant
et sunt in eo Ecloga Zacheus, Atropos.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the word 'serpens' and other annotations.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'Aspice' and other annotations.

geminatione fiam.

DAPHNIS.

Aspice conuexo nutantem pondere mundum,

Terrasq; tractusq; maris, cœlumq; profundum,

Aspice uenturo latentur ut omnia seculo.

O mihi tam longo maneat pars ultima uite

Spiritus, quantum sat erit tua dicere facta.

Non me carminibus uincet, nec Tracius Orpheus,

Nec Linus, huic mater quamuis, atq; huic pater adsit

Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.

Panetiā Archadia mecum si iudice certet,

Panetiā Archadia dicat se iudice victum.

Incipe, parue puer, risu cognoscere matrem,

Matri longa decem tulerint fastidia menses.

Incipe, parue puer, cui non risere parentes,

Nec Deus hunc mensa, Dea nec dignata cubili est.

ECLOGA V. DAPHNIS,

Menalcas. Mopsus.

Orpheus Timotheus
filius Sageni
amulo canit ut possit emere
et rursus quod emere
repat. v. l. b. 4
plinius l. b. 4
cap. 11. l. b. 1
Homerus l. b. 1
Orpheus l. b. 1
Odyss. l. b. 1

Deflet Poe-
ta mortem
Daphnidis
Nō Daph-
nis Augu-
stus Cæsar
est, sed Iu-
lius.

C Vt non, Mopse, boni quoniā conuenimus ambo.

Tu calamos inflare leuēs, ego dicere uersus,

Hic cor yllis mistas, ut en confedimus, ulmos?

Mo. Tu maior, tibi me est equum parere, Menalca,

Siue sub incertis Zephiris motantibus umbras.

Siue antro potius succedimus, aspice in antrum

Syluestris raris sparsis in labrus caracemis.

M. Moribus in nostris solus tibi certat Amyntas.

Quid

Armenia tu
ab exquo.

So fin Dio
vnde in idem genus

Diō fuit *Hyloga*
ECLOGA QVINTA.

Mo. ^{afflu} Quid si idem certet ^{Amjntas} Phœbum ^{opimari} super arcu ^{f. l. lauro} canendo.

Me. Incipe, Mopse, prior, si quis aut Phillidis ignas,

Aut Alconis habes laudes, aut iurgia Codri. poete

Inape, pascentes seruabit Tityrus hædos. *agnos*

Mo. Imò hæc in uiridi nuper, quæ cortice fagi *illius arboris*

Carmina descripsi, & modulans alterna notui, *alterna* **In arrogan**

Experiar, tu deinde iubeto certet Amyntas, *tes.*

Me. Lenta salix quantum pallenti cedit oliuæ, *pallido oliuæ*

Punicæis humilis quantum saliunca rosetis, *herbae rosæ*

Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.

Mo. Sed tu desine pluræ puer, succæsimus antro. *antrom* **Propositio**

Extinctum Nymphæi crudeli funere Daphnim *as nro* **Amplifica**

Flebant, uos Corylites, & flumina Nymphis, *antrom* **tio ab euen**

Cum complexa sui corpus miserabile nati *Epicediu* **tu.**

Atq; Deos, atq; astra uocati crudelia mater. *voluptatis*

Non ulli pastos illis egere diebus. *flumina*

Frigida Daphniboues ad flumina, nulla neq; amnem *in lib. 1.*

Libant quadrupes, nec graminis attigit herbam. *Hipotiposis*

Daphni, tuum Pænos etiam ingemuisse Leone *in lib. 1.* **Incremen**

Interitum, montesq; feri, syluæq; loquuntur. **tum.**

Daphnis & Armenias curru subiungere tigres *illu animu* **Iulius enim**

Instituit, Daphnisithy asos, inducere Baceho. *lia ar* **Cesar Bac**

Et folijs lentas intexere mollibus, bastas. *quod fuerat* **chanalia**

Vitis ut arboribus decori est, ut uitibus uuae, *Balthana* **Rome inste**

Vt gregibus tauri, segetes ut pinguibus aruis, *lib. 6.* **tulit.**

Tu decus omne tuis, postquam te fata tulerunt, *Casari, Bacchi, nro*

Q. l. cesar. **B** **ipsa**

Compara *tu* prosopeia

Tigres armania
atu dogibus ph. lib. 8
cap. 18

DAPHNIS.

Cervus fopu pallia *non pastor* *et pub. lora* *volquid agros*
ut paria dicitur **Ipsa Pales agros, atq; ipse reliquit Apollo.**

Granda sepe quibus mandavimus *ordea sulcis*
Infoelix lolium *steriles dominantur* *avene.*

Pro molli viola *pro purpureo narcisso*
Carduus *spinis surgit palinurus* *acutis.*

Exclama- tio. *Spargite humum folijs* *inducte fontibus umbras*
Pastores *mandat fieri sibi talia* *Daphnis.*

Et tumulum facite *tumulo superadde carmen.*

Epimphii. *Daphnise ego in sylvis hinc usq; ad sidera notus,*
Daphnidis Formosi pecoris dulcos *formosior ipse.*

Comparatio **M. Tale tuum carmen nobis, diuine Poeta,**
Quale sopor fessis in gramine, quale per aestum

Rustice co- parationes. *Dulcis aquae saliente suum restinguere riuo.*

Nec calamis solum equiparas *sed uoce magistrum:*
Fortunate puer *tu nunc eris alter ab illo.*

Nostamen haec quotunq; modo tibi nostra uicissim

Dicens *Daphnimq; tuum tollemus ad astra*

Daphnim ad astra feremus *amavit nos quoq; Daphnis.*

Gratitudo
Asceditur apud
obit

Mo. *An quicquam nobis talis sit munere maius?*

Alter a ps Ecloga, *Iam pridem Stimichon laudauit carmina nobis,*
qua canitur Me. Candidus insuetum miratur limen olympi,

post coplo *Sub pedibusq; uidet nubes* *et sidera Daphnis,*

rationem, *Ergo alacres syluas* *et cetera rura uoluptas,*
diuinitatis *Panq; pastoresq; tenet* *Driadesq; puellas.*

Daphni- *Nec lupus insidias pecori* *nec retia ceruis*
dos.

ECLOGA QUINTA.

Vlla dolum meditat^{ur}, amat^{que} bonus o^{mnis} Daphnis.

Ipsi leticia uoces ad sydera iactant,

Insonsi montes, ipse iam armina rupes

Ipsa sonant arbusta, Deus Deus ille Menala.

Sis bonus, o faelixq; tuis, en quatuor aras,

Ece duas tibi Daphni, duaq; altaria Phoebo,

Paala bina nouo spumantia lacte quotannis,

Craterasq; duos statuam tibi pinguis oliui.

Et multa in primis hilaratis conuiuia Baccho,

Ante focum si frigus erit, si messis, in umbra.

Vina nouum fundam calathis aruisia nectar.

Cantabunt mihi Damaetas, & Lyctius & gon.

Saltantes Satyros imitabitur Alphefibeus,

Hec tibi semper erunt, et cum sole uota

Reddemus Nymphis, & cum lustrabimus agros.

Dum iuga montis aper, fluuios dum piscis amabit,

Dumq; thymo pascentur apes, dum rore citade.

Semper honos nomenq; tuum, laudesq; manebunt.

Vt Baccho, Cereriq; tibi sic uota quotannis

Agricole facient, damnabis tu quoq; uotis.

Mo. Que tibi, que tali reddam pro carmine dona

Nam neq; me tantum uenienti is sibilus iustri,

Nec per assaiuuant fluet in tam litora, nec que

Saxos inter dearrunt flumina ualles.

M. Hac te nos fragilydonabimus ante ciata,

Hec nos, formosum Corydon ardebat Alexim.

Comertit Est enim
serinone ac Tullius inter
se ipso Deos rela
tus.

Metonymia

Observa
descriptio
nes rustici
cultus.

B 2 Hec

Metonymia
descriptio
rustici
cultus

SILENVS.

^{Cicuta} Hæc eadem docuit, cuium pecus, an Melibœi?
^{Baruch} At tu sume pedum, quod me cum sepe rogaret,
^{obscuro} Non tulit Antigenes, & erit tum dignus amari,
^{pro nom} Formosum paribus nodis, atq; ^{adhibere} ære, Menalca.

Hunc Anti
genem Cho
raulẽ fuisse
perhibent.

ECLOGA VI.

SILENVS.

^{Thalia una e Musarum}
^{q; propriæ rami Bucolicæ.}

^{Aut velle p. promissis}
^{ditur p. admodum}
^{vide Encl. ch. p. ca. 9}
^{Adm: 40}

^{Bucolicæ ruginis}

Prima Syracusio dignata est ludere uersu
^{Thalia} Nostra nec erubuit sylvas habitare Talia.
^{deliri ubi pu} Cum ^{bolle ruginis p. prole} ancrem Reges, & prelia, Cynthius aurem
^{ranu} Buccolicum Vellit, & admonuit pastorem, Tityre ^{o uirg. li.} pingues
^{cy b. 12} carmen. ^{fr. v. 12} Pascere oportet oues, de ductum dicere carmen.

^{Cynthus Doli}
^{in sula mouit}
^{vnde a pello cythæ}
^{ig dicitur}

Nunc ego, nanq; super tibi erunt, qui dicere laudes
Vare tuas cupiant, & tristia condere bella,

Extenua- Agrestem tenui meditabor arundine Musam.
tio. Non iniussa cano, si quis tamen hæc quoq; , si quis
Captus amore leget, te nostræ Vare miryæ,
Te nemus omne canet, nec Phæbo gratior ulla est.

Amplifica- Quàm sibi quæ Vari præscripsi pagina nomen.
tio. Pergite Piærides, Chromis, & Mnasilus in antro

Ἰππολύτω = Silenum pueri somno uidere iacentem,
σις. Inflatum hesternò uenas, ut semper, Iaccho.
Serta procul tantum capiti delapsa iacebant,
Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.
Adgressi, nam sepe senex spe carminis ambos

Lusea

ECLOGA SEXTA.

Luserat, inijciunt ipsis ex uinula fertis.

Addit se socium, timidisq; superuenit Ægle

Ægle: Naiadum pulcherrima, iamq; uidenti

Sanguineis frontem moris & tempora pingit.

Ille dolum ridens, quo uincula nectitis? inquit.

Soluite me pueri, satis est potuisse uideri.

Carmina quæ uultis cognoscite, carmina uobis,

Huic aliud merædis erit, simul incipit ipse.

Tum uero in numerum, Faunosq; ferasq; uideres

Ludere, tum rigidas motare cacumina quercus.

Nec tantum Phœbo gaudet Parnasia rupes,

Nec tantum Rodope miratur, & Ismarus Orphea,

Quantum omnis mundus gaudet cantante Sileno.

Namq; cœbat, uti magnum per inane coacta

Semina terrarumq; animæq; marisq; fuissent,

Et liquidi simul ignis, ut his exordia primis

Omnia, ut ipse tener mundi concreuerit orbis.

Tum durare solum, & discludere Nerea ponto

Cœperit, & rarum paulatim sumere formas:

Iamq; nouum terræ stupeant lucefcere Solem,

Altius atq; cadant summotis nubibus imbres.

Inapiant syluæ cum primum surgere, cunq;

Rara per ignotos errant animalia montes.

Hinc lapides Pyrrhæ iactos, Saturnia regna,

Caucasæasq; refert uolucres, furtumq; Promethei.

His adiungit Hylam, nautæ quo fonte relictum.

Narratio.

Amplificatio
ab exē-
plis.

SILENVS.

Alludit ad Clamassent, ut littus Hyla Hyla omne sonaret.
 Ludos i ho Et fortunatam, si nunquam armenta fuissent,
 nozem Her Pasiphaen, niuei soluatur amore iuueni.
 culis insitu Ah uirgo infœlix, quæ te dementia cœpiti?
 tos Ampli= Prœtides implerunt falsis mugitibus agros,
 fiat ab ex= At non tam turpes pecudum tamen ulla secuta est
 emplo Pa= Concubitus, quamuis collo timuisset aratrum,
 siphæ. Et sæpe in leui quæsisset cornua fronte.
 Exclama = Ah uirgo infœlix, tu nunc in montibus erras,
 tio. Ille latus niueum molli sultus hiacyntho
 Ilicæ sub nigra pallentes ruminat herbas.
 Aut aliquã in magno sequitur grege, claudite Nymphæ
 Dicte, Nymphæ nemorum iam claudite saltus,
 Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris
 Errabunda bouis uestigia, forsitan illum
 Aut herba captum uiridi, aut armenta secutum
 Perducant aliquæ stabula ad Cortynia uacce.
 Tum canit Hesperidum miratam mala puellam,
 Tum Phaëtoniades musco circundat amaræ
 Corticis, atq; solo proceras erigit alnos.
 Phaethon: Tum canit errantem Permessi ad flumina Gallum
 diades mu Aonas in montes ut duxerit una sororum,
 tatas in al= Utq; uiro Phœbi chorus assurrexit omnis,
 nos. Ut Linus hæc illi diuino carmine pastor,
 Laus Galli Floribus atq; apio crines ornatus amaro
 filiorum, Dixerit, hos tibi dant calamos (en accipe) Muse
 Poetæ.

ECLOGA VI.

Asero quos ante seni, quibus ille solebat,
 Cantando rigidas deducere montibus ornos.
 His tibi Grynei nemoris dicatur origo,
 Ne quis sit lucus, quo se plus iactet Apollo.
 Quid loquar? aut Scyllam Nisi, quam fama secuta est.
 Candida sucinctam latrantibus inguina monstris,
 Dulichias uexasse rates, & gurgite in alto
 Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis,
 Aut ut mutatos Terei narrauerit artus?
 Quas illi Philomela dapes, quæ dona pararit,
 Quo cursu deserta petiuerit, & quibus ante
 Infœlix sua tecta superuolitauerit alis?
 Omnia quæ Phœbo quondam meditante beatus
 Audiit Eurotas, iussitq; ediscere lauros,
 Ille canit, pulsæ referunt ad sidera ualles.
 Cogere donec oues stabulis, numerumq; referre
 Iussit, & inuito proæssit uester olympo.

ECLOGA VII. MELIBOEVS.

Corydon, Thyrsis.

Forte sub arguta confederat ilicæ Daphnis,
 Cōpulerantq; greges Corydō, et Thyrsis in unū.
 Thyrsis oues, Corydon distentas lacte capellas
 Ambo florentes et atibus, Arcades ambo.
 Et cantare pares & respondere parati.

B 4

His

Exēplū
 pie nobis
 exhibet Po
 eta, perin
 de ac in ter
 tia fecit.

MELIBOEVS.

Amplificatio à circumstantijs. Hic mihi dum teneras defendo à frigore myrtos
 Vir gregis ipse caper decerrauerat, atq; ego Daphnim
 Aspicio, ille ubi me contra uidet, ocyus inquit:
 Huc ades, ô Melibœe, caper tibi saluus, & hœdi,
 Et si quid cessare potes, requiesce sub umbra.
 Huc ipsi potum uenient per prata iuueni.
 Hic uiridis tenera prætexit arundine ripas.
 Mincius cęq; sacra resonant examina quæcunq;
 Quid facerem? neq; ego Alapem, nec Phillida habebam,
 Depulsos à lacte domi quæ clauderet agnos.
 Et certamen erat, Corydon cum Thyrside magnum,
 Posthabui tamen illorum mea serua ludo.
 Alternis igitur contendere uersibus ambo
 Cœpere, alternos Musæ meminisse uolebant.
 Hos Corydon, illos referebat in ordine Thyrsis.
 C. Nymphæ, noster amor, Libethrides, aut mihi carmine,
 Quale meo Codro, concedite (proxima Phœbi
 Versibus ille facit) aut si non possumus omnes,
 Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.
Amplificatio à maiori. T. Pastores hedera crescentem ornate Poetam
 Arcades, inuidia rumpantur ut ilia Codro.
 At si ultra placidum laudarit, bacare frontem
 Cingite, ne uati noceat mala lingua futuro.
 C. Setosi caput hoc apri tibi Delia paruus
 Et ramosa Mycon uiuacis cornua ærui
 Si proprium hoc fuerit, leui de marmore tota.

ECLOGA SEPTIMA.

Puniceo stabis suras euincta cothurno.

T. Sinum lactis, & hæc te liba Priape quotannis
Expectare sat est, custos es pauperis horti.

Nunc te marmoreum pro tempore fecimus, at tu
Si foetura gregem suppleuerit, aureus esto.

C. Nerine Galathea thimo mihi dulcior hyble
Candidior cygnis, hederæ formosior alba,
Cum primum pasti repetent præsepia tauri,
Si qua tui Corydonis habet te cura, uenito.

T. Imò ego Sardonijis uidear tibi amarior herbis,
Horridior rusco, proiecta uilior alga,
Si mihi non hac lux toto iam longior anno est.

Ite domum pasti, si quis pudor, ite iuuenti.

C. Muscosi fontes, & somno mollior herba,
Et quæ uos rara uiridis tegit arbutus umbra,
Solstitium pecori defendite, iam uenit æstas
Torrida, iam læto turgent in palmitæ gemmæ.

T. Hic focus & tædæ pingues, hic plurimus ignis
Semper & assidua postes fuligine nigri.

Hic tantum Boreæ curamus frigora, quantum
Aut numerum lupus, aut torrentia flumina ripas.

C. Stant & iuniperi, & castaneæ hirsutæ,
Strata iacent passim sua quæq; sub arbore poma.

Omnia nunc rident, at si formosus Alexis
Montibus his abeat, uideas & flumina sicca.

T. Aret ager, uitio moriens sitit aëris herba,

Amplificatio à simili.

Amores.

Precatio à tempestate.

MELIBŒVS.

Collatio ar
borum.

Liber Pampineas inuidit collibus umbras.
Phyllidis aduentu nostræ, nemus omne uirebit.
Iuppiter & læto descendet plurimus hymbri.
Populus Aladæ gratissima, uitis Iaccho,
Formosæ myrtus Veneri, sua laurea Phœbo.
Phyllis amat corylos, illas dum Phyllis amabit,
Nec myrtus uinæt corylos, nec laurea Phœbi.
T. Fraxinus in syluis pulcherrima, pinus in hortis.
Populus in fluuijs, abies in montibus altis.
Sæpius at si me Lyada, formosæ, reuisas,
Fraxinus in syluis ædet tibi, pinus in hortis.
M. Hec memini, & uictū frustra contendere Thyrsim.
Ex illo Corydon Corydon est tempore nobis.

ECLOGA VIII. PHARMACEVTRIA.

Damon, Alpheſibœus.

Propositio
ἐπιβολή. **P**astorum Musam Damonis & Alpheſibœi
Immemor herbarum quos est mirata iuuenca
Certanteis, quorum stupefactæ carmine lynæ,
Et mutata suos requierunt flumina cursus,
Damonis Musam dicemus, & Alpheſibœi.
Tu mihi, seu magni superas iam saxa Timauri,
Siue oram Illirici legis æquoris, en erit unquam
Ille dies, mihi cum liceat tua dicere factas?

ECLOGA VIII.

En erit: ut licet totum mihi ferre per orbem
 Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno?
 A te principium, tibi desinet, accipe iussis
 Carminâ cœpta tuis, atq; hanc sine tempore circum
 Inter uictricis hederam tibi serpera lauros.
 Frigida uix cœlo noctis decesserat umbra,
 Cum ros in tenera pecori gratissimus herba est,
 Inambens tereti Camon sic cœpit oliuæ.
 D. Nascere, præq; diem ueniens age Lucifer alnum
 Coniugis indigno Nise deceptus amore.
 Dum queror, & Diuos, quanquam nil testibus illis
 Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora.
 Incipe Mœnalias mecum mea tibia uersus.
 Mœnalias argutumq; nemus, pinosq; loquentes
 Semper habet, semper pastorum ille audit amores,
 Panaq; qui primus calamos non passus inertes.
 Incipe Mœnalias mecum mea tibia uersus.
 Mopso Nisa datur, quid non speremus amantes?
 Iungentur iam gryphes equis, æuoq; sequenti
 Cum canibus timidi uenient ad pocula Damae.
 Mopse, nouas incide faces, tibi ducitur uxor.
 Sparge, marite, nuces, tibi deserit Hesperus Octan.
 Incipe Mœnalias mecum mea tibia uersus.
 O digno coniuncta uiro, dum despicias omneis,
 Dumq; tibi est odio mea fistula, dumq; capelle
 Hirsutumq; supercilium, proluxaq; barba.

Fingit Da-
 monem ma-
 ne primum
 lamentari,
 & querelâ
 ordiri car-
 mine, ut q
 per totâ no-
 ctē cruâ-
 rit se recor-
 datiõe cala-
 mitatis, ac
 tandem in
 has erum=
 pat lamen-
 tationes.

Nec

PHARMACEVTRIA.

Nec curare Deum credis mortalia quenquam.

Incipe Mænalios mecum mea tibia uersus.

Sepibus in nostris paruam te roscida mala

A ueteri cō (Dux ego uester eram) uidi cum matre legentem.

Suetudine. Alter ab undecimo tum me iam cœperat annus,
Iam fragiles poteram à terra contingere ramos,
Ut uidi, ut perij, ut me malus abstulit error.

Incipe Mænalios mecum mea tibia uersus.

Nunc scio quid sit amor, duris in cotibus illum
Ismarus, aut Rodope, aut extremi Garamantes.
Nec nostri gereris puerum, nec sanguinis edunt.

Exclama- Incipe Mænalios mecum mea tibia uersus.

tio gnomi- Sæuus amor docuit: natorum sanguine matrem
ca. Commaulare manus, crudelis tu quoq; mater,
Crudelis mater magis, an puer improbus ille?

Dubitatio. Improbus ille puer, crudelis tu quoq; mater.
Inape Mænalios mecum mea tibia uersus.

Conclusio. Nunc & oues ultro fugiat lupo, aurea dura
Mala ferant quercus, Narcisso floreat aluus,
Pinguia corticibus sudent electra myricæ,

Optat om- Certent & cygnis ulule, sit Tityrus Orpheus,
nium rerū Orpheus in syluis, inter Delphinas Arion.

naturas Inape Mænalios mecum mea tibia uersus.

mutari, po Omnia uel medium fiant mare, uiuite syluæ.

stea q̄ res Præceps aërii specula de montis in undas
tam aliena Deferat, extremum hoc munus morientis habeto.
acãdit.

Desine

ECLOGA VIII.

Desine Menalios, iam desine tibia uersus.

Hæc Damon, uos quæ responderit Alpheſibœus

Diâte Piërides, non omnia poſſumus omnes.

A. Effer aquam & molli ange hæc altaria uita,

Verbenasq; adole pingues, & maſcula thura.

Coniugis ut magicis ſanos auertere ſacris

Experiar ſenſus, nihil hic niſi carmina deſunt,

Duâte ab urbe domum mea carmina, ducite Daphni.

Carmina uel cœlo poſſunt deducere Lunam.

Carminibus Ciræ ſocios mutauit Vlyſi,

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.

Duâte ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim.

Terna tibi hæc primum tripliã diuerſa colore

Licia arcundo, terq; hæc altaria circum

Effigiam duco, numero Deus impare gaudet.

Ducite ab urbe domum mea carmina, duâte Daphnim.

Neſte tribus nodis ternos, Amarylli, colores,

Neſte, Amarylli, nodos, & Veneris dic uinacula neſto.

Duâte ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim.

Limus ut hic dureſat, & hæc ut cœra liqueſcit,

Vno eodemq; igni, ſic noſtro Daphnis amore.

Sparge molam, & fragileis incende bitumine lauros,

Daphnis me malus urit, ego hanc in Daphnide laurũ.

Ducite ab urbe domũ mea carmina, ducite Daphnim.

Talis amor Daphnim: qualis cum feſſa iuuenam

Per nemora, atq; altos quærendo bucula lucos

Oës hoſtiæ
ſolebãt uit
ta aram
dari.

Hic altare
tranſfertur
aduictimas

Versus in=
tercalaris.

Precatio.

Propter

PHARMACEVTRIA.

Propter aquæ riuum uiridi proambit in ulna
 Perdita, nec seræ meminit decedere nocti,
 Talis amor teneat, nec sit mihi cura mederi.
 Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim.
 Has olim exuuias mihi perfidus ille reliquit
 Pignora chara sui, quæ nunc ego limine in ipso
 Terra tibi mando, debent hæc pignora Daphnim.
 Duâte ab urbe domum mea carmina, duâte Daphnim.
 Has herbas, atq; hæc ponto mihi lecta uenena,
 Ipse dedit Mœris, nascantur plurima Ponto.
 His ego sæpe lupum fieri, & se condere syluis
 Mœrim, sæpe animas imis exire sepulchris,
 Atq; satas aliò uidi traducere messes.
 Ducite ab urbe domum mea carmina, duâte Daphnim.
 Fer cyneres, Amarylli, foras, riuoq; fluenti
 Indignatio Transq; caput iacæ, ne respexeris, his ego Daphnim
 Aggrediar, nihil ille Deos, nil carmina curat.
 Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim.
 Aspice, corripuit tremulis altaria flammis
 Sponte sua, dum ferre moror, cinis ipse bonum sit.
 Euentus. Nescio quid certe est, & Hylax in limine latrat.
 Credimus, an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?
 Parcite, ab urbe uenit, iam parcite carmina Daphnis.

ECLOGA IX.

MOERIS.

Lycio

ECLOGA IX.

Lycidas. Mœris.

Quo te, Mœri, pedes? an quo uia duat in urbem? Ocasio fin
 M. O Lycida uiui peruenimus, aduena nostri. gitor. Is ca
 Quod nunquam ueriti sumus, ut possessor agelli nim q præ
 Diceret, hæc mea sunt, uetres migrate coloni. dijs Virgi
 Nunc uicti tristes quoniam sors omnia uersat. lij præerat
 Hos illi (quod nec bene uertat) mittimus hædos. Arrio, in
 L. Certè equidem audieram, qua se subducere colles urbē illam
 Incipiunt, molliq; iugum demittere cliuo, tuā munus
 Vsq; ad aquam, & ueteris iam fracta cacumina fagi affert.
 Omnia carminibus uestrum seruasse Menalcam. Admiratio
 M. Audieras & fama fuit, sed carmina tantum
 Nostra ualent Lycida tela inter Martia, quantum Nō esse lo
 Chaonias dicunt aquila ueniente columbas. cū honesta
 Quod nisi me quacunq; nouas incidere lites ti apd Mæ
 Ante sinistra caua mouisset ab ilice cornix, uortios.
 Nec tuus hic Mœris, nec uiueret ipse Menalcas.
 L. Heu cadit in quenquam tantū scelus? heu tua nobis
 Penè simul tecum solatia rapta Menalca.
 Quis caneret Nymphas? quis humū florentibus herbis Admiratio
 Spargeret? aut uiridi fontes induceret umbras?
 Vel quæ sublegi tacitus tibi carmina nuper
 Cum te ad delicias ferres, Amaryllida, nostras.
 Tityre, dum redeo (breuis est uia) pasæ capellas.
 Et potum pastas age Tityre, & inter agendum
 Occursare capro (cornu ferit ille) cauto.

Quia Mœ M. Imò hæc quæ Varo nec dum perfecta canebat.
ris hñ pre- Vare tuum nomen (Superet modo Mantua nobis,
catus fuerat Mantua uæ misera nimum uicina Cremonæ)

Virgilio, Cantantes sublime ferent ad sydera cygni.

uiaßim Ly L. Sic tua Cyncas, fugiant examina texos,
ada hñ pre Sic cythiso pastæ distentent ubera uaccæ.

catur Mœ= Incipe si quid habes, & me fecere Poët am

ri & pro Piërides, sunt & mihi carmina, me quoq; dicunt

uocat ad re Vatem pastores, sed non ego credulus illis,

citandum Nam neq; adhuc Varo uideor, nec dicere Cinna

carmē ali- Digna, sed argutos interstrepere anser olores.

quod. M. Id quidē ago, & tacitus Lycida mecū ipse uoluo.

Si ualeam meminisse, neq; est ignobile carmen.

Huc ades, ô Galatea, quis est nam ludus in undis?

Hic uer purpureum, uarios hic flumina circum

Fundit humus flores, hinc candida populus antro

Imminet, & lentæ texunt umbracula uites.

Huc ades: insani feriant sine littora fluctus.

Aliud canti L. Quid? quæ te pura solum sub nocte canentem.

cū de Iulio Audieram? numeros memini, si uerba tenerem.

Cæsare. M. Dapni, quid antiquos signorum suspicis ortus?

Ecce Dionei processit Cæsaris astrum.

Astrum: quo segetes gauderent frugibus, & quo

Duceret apricis in collibus una colorem,

Tempus. Insere, Daphni, pyros, carpent tua poma nepotes,

Omnia fert ætas, animum quoq; sæpe ego longos

ECLOGA X.

Cantando puerum memini me condere soles.

Iocus.

Nunc oblita mihi tot carmina, uox quoq; Moerim

Iam fugit ipsa, lupi Moerim uidere priores.

Sed tamen ista satis refert tibi sæpe Menalcas.

L. Causando nostros in longum ducis amores,

Et nunc omne tibi stratam silet æquor, & omnes

Interrūpit.

(Aspice) uentosi æciderunt murmuris aure.

Hinc adeo media est nobis uia, nanq; sepulchrum

Incipit apparere Bianoris, hic ubi densas

Agricolæ stringunt frondes, hic Mœri canamus.

Hic hœdos depone, tamen ueniemus in urbem.

Aut si nox pluuiam ne colligat ante ueremur,

Cantantes licet usq; (minus uia lædet) eamus.

Cantantes ut eamus, ego hoc te fœcæ leuabo.

M. Desine plura puer, & quod nunc instat agamus.

Carmina tum melius, cum uenerit ipse, canemus.

ECLOGA X.

Gallus.

EXtremū hunc, Arethusa, mihi concede laborē. Inuocatio.

Pauca meo Gallo, sed quæ legat ipsa Lycoris

Carmina sunt dicēda, neget quis carmina Gallo?

Sic tibi cum fluctus subier labere Sicanos,

Doris amara suam non intermiscet undam.

C

Incipit

GALLVS.

Propositio Incipe: sollicitos Galli dicamus amores,
Gallus Asi Dum tenera attundent simæ uirgulta capellæ.
nij Pollio= Non animus surdis, respondent omnia syluæ.
nis filius, Quæ nemora, aut qui uos saltus habuere puellæ
Poeta fuit. Naiades, indigno cum Gallus amore periret?
Hūc incre= Nam neq; Parnasi uobis iuga, nam neq; Pindi
pat Poeta Vlla moram fecere, neq; Aoniæ Aganippæ.
hic, q̄ se illum etiam lauri, etiam fleuere myricæ.
nimum di= Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem
scrutiet, q̄ Mænalius & gelidi fleuerunt saxa Lycei.
à se sit alie Stant & oues circum, nostri nec pœnitent illas,
nata puel= Nec te pœniteat pecoris, diuine Poeta.
la. Est au= Et formosus oues ad flumina paut Adonis.
tem ciuili Venit & Vpilio, tardi uenere subulci.
inrepatio Vuidus hyberna uenit de glande Menalcas.
Adonis for Omnes unde amor iste rogant, tibi uenit Apollo,
mosis iuue Galle quid insanis? inquit, tua cura Lycoris
nis, quæ a= Perq; niues alium, perq; horrida castra sequuta est,
mauit Ve= Venit & agresti capitis Sylvanus honore,
nus. Florentes ferulas, & grandia lilia quassans.
Amplificæ Pan Deus Arcadiæ uenit, quem uidimus ipsi
tio. Sanguineis ebuli bacas, minioq; rubentem.
 Et quis erit modus inquit? amor non talia curat.
 Nec lachrymis crudelis amor, nec gramina riuis,
 Nec cythiso saturantur apes, nec fronde capellæ.
 Tristis at ille, tamen cantabitis Arcades, inquit.

ECLOGA X.

Montibus hæc uestris soli cantare periti
 Arades, ô mihi tum quàm molliter ossa quiescant,
 Vestra meos olim si fistula dicat amores,
 Atq; utinam ex uobis unus, uestriq; fuisset,
 Aut custos gregis, aut maturæ uinitor uuæ.
 Certe siue mihi Phillis, siue esset Amyntas,
 Seu quicunq; furor (quid tum, si fuscus Amyntas?
 Et nigræ uiolæ sunt, & uaccinia nigra leguntur)
 Mecum inter salices lenta sub uite iaceret:
 Serta mihi Phillis legeret, cantaret Amyntas.
 Hic gelidi fontes, hic mollia prata Lycori,
 Hic nemus, hic ipso tecum consumeret æuo.
 Nunc insanus amor, duri me Martis in armis
 Tela inter media, atq; aduersos detinet hostes.
 Tu procul à patria, nec sit mihi credere tantum
 Alpinas ab dura niues, & frigora Rheni
 Me sine sola uides: ah te ne frigora ledant:
 Ah tibi ne teneras glaciæ scæet aspera plantas.
 Ibo, & Chalcidico, quæ sunt mihi condita uersu
 Carmina, pastoris Sicali modulabor auena.
 Certum est insyluis, inter spelæa ferarum
 Malle pati: tenerisq; meos incidere amores
 Arboribus, crescent, illæ crescentis amores.
 Interea mystis lustrabo Mæna!a Nymphis:
 Aut acres uenabor apros: non me ulla uetabunt
 Frigora, Parthenios canibus circumdare saltus.

Fingit Gal
 lum respon
 dentem: ut
 magis ob
 oculos po
 nat homi
 nis insani
 am.

Disceptat
 quorsum se
 conferat, a
 morem cui
 taturus.

GALLVS.

Iam mihi per rupes uideor lucosq; sonantes
Ire, libet Partho torquere Cydonia cornu
Spiula, tanquam hæc sit nostri medicina furoris:

Mutat superius consilium. Aut Deus ille malis hominum mitescere dicat.
Iam neq; Hamadryades rursus, nec carmina nobis
Ipsa placant: ipsæ rursus concedite syluæ.

Non illum nostri possunt mutare labores.
Nec, si frigoribus medijs, Hebrumq; bibamus,
Scythonasq; niues hyemis subeamus aquosæ:

ἐπιφώνημα Nec, si cum moriens alta libraret in ulmo,
Æthiopum uersemus oues sub sydere Cancri.

Epilogus. OMNIA VINCIT Amor, & nos cædamus amori.

Hæc sat erit Diuæ, uestrum cænisse Poetam,
Dum sedet, & gracili fissellam textit hibisco
Pierides: uos hæc facietis maxima Gallo:

Gallo: cuius amor tantum mihi crescat in horas:

Quantum Vere nouo uiridis se subijcit alnus.

Surgamus: solet esset grauis cantantibus umbra.

Iuniperi grauis umbra: nocent & frugibus umbrae.

Periodus Bucolicæ. Ite domum saturæ, uenit Hesperus, ite capelle.

FINIS.

P. VERG. M. EPIGRAMMATA

MA:

DE LITERA PYTHAGORÆ Y.

Litera Pythagoræ discrimine secta bicorni,
Humanae uitæ speciem præferre uidetur.

Nam uia uirtutis dextrum petit ardua callem,
Difficilemque aditum primum spectantibus offert,
Sed requiem præbet fessis in uertice summo.

Molle ostentat iter uia lata, sed ultima meta
Præcipitat captos, uoluitque per ardua saxa.

Quisquis enim duros casus uirtutis amore
Vicerit, ille sibi laudemque deusque parabit.

At qui desidiam luxumque sequetur inertem,
Dum fugit oppositos incauta mente labores,
Turpis inopsque simul miserabile transiget æuum.

DE LVDO.

Sperne lucrum, uexat mentes uesana libido.

Fraude carete graues, ignorantes credite doctis,

Lasuri nummos, animos quoque ponere debent.

Irasci nimium uictos placet, optime frater.

Ludite seari, quibus est æs semper in arca.

Si quis habet nummos ueniens, exhibit inanis.

Lasuri cupido semper grauis exitus instat,

C 3

Sanctia

Sancta probis pax est, irasci desine uictus.
Nullus ubiq; potest fœlici ludere dextra,
Initio, furijs ego sum tribus addita quarta.
Plecte truces animos, ut uerè ludere possis.
Ponite mature bellum preccor, iraq; cesset.

VIR BONVS.

Vir bonus & sapiens qualem uix reperit ullum
Milibus è auctis hominum consultus Appollo,
Iudex ipse sui totum se explorat ad unguem.
Quid proceres, uaniq; leuis quid opinio uulgi,
Securus, mundi instar habens teres atq; rotundus,
Extremæ ne quid labis per leuia fidat.
Ille diem, quàm longus erit sub sydere Cancri,
Quantaq; nox tropico se porrigit in Capricorno,
Cogitat, & iusto trutinæ se examine pensat,
Nequid hiet, ne quis proturbet angulus, æquis
Partibus ut coëat, nil ut deliret amussis.
Sit solidum quodamq; subest, nec inania subtus
Iudicet admotis digitis, pellentibus ictus.
Non prius in dulcè declinat lumina somnum,
Omnia quàm longi reputauerit acta diei.
Quo prætergressus, quid gestum in tempore, quid non.
Cur isti facto decus affuit, aut ratio illi.
Quid mihi præteritum, cur hæc sententia sedit.

Quam melius mutare fuit, miseratus egentem
Cur aliquem fracta perpensi mente dolorem.
Quid uolui, quid nolle bonum foret, utile honesto
Cur malus antetuli, num dicto, aut deniq; uultu
Perstrictus quisquam, cur me natura magis, quam
Disciplina trahit, sic dicta & facta per omnia
Ingrediens, ortu & uespere aucta reuoluens,
Offensus prauis, dat palmam & præmia rectis.

FINIS.

Norimbergæ apud Ioan. Petreium.

